

UCITS-direktivets artikel 1, stk. 9, jf. nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 2.

Det foreslåede § 87 a, stk. 2, bestemmer, at investeringsforeninger og disses afdelinger må investere i de pengemarkedsinstrumenter, som er defineret i den foreslåede § 3, stk. 1, nr. 3, litra b, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Tilsammen gennemfører § 3, stk. 1, nr. 3, litra b, og § 87, stk. 2, delvist UCITS-direktivets artikel 19, stk. 1, litra h, svarende til den delvise gennemførelse, der skete ved § 87, stk. 4, i lov nr. 1169 af 19. december 2003 om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

Til nr. 8

Der foreslås indsat en hjemmel i § 92 a til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for investeringsforeningers placering af midler i finansielle instrumenter, herunder hvilke betingelser det enkelte finansielle instrument skal opfylde, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i et konkret finansielt instrument. Det foreslås ligeledes, at Finanstilsynet fastsætter regler for, hvilke kriterier et indeks skal opfylde, hvis det skal indgå i en investeringsforenings eller en afdelings investeringspolitik, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i overensstemmelse med sammensætningen af et indeks.

Begrebet finansielle instrumenter dækker alle de instrumenter, som er nævnt i kapitel 13.

Forslaget skal sikre, at den praksis, som dannes i Danmark og andre EU/EØS lande som følge af gennemførelsen af præciseringerne i Eligible Asset-direktivet, kan fastsættes i en bekendtgørelse. Det oprindelige UCITS-direktiv er kendetegnet ved, at reglerne om hvilke værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som en investeringsforening kan placere midler i, ikke har vist sig tilstrækkeligt præcise. Præciseringerne i Eligible Asset-direktivet skal rette op på dette.

Finanstilsynet vil i en bekendtgørelse fastsætte en række specifikke krav til de værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter m.v., som kan indgå i en investeringsforenings eller afdelings portefølje. Finanstilsynet vil ligeledes fastsætte mere specifikke krav til de kriterier, som et indeks skal opfylde, hvis det skal indgå i en investeringsforenings eller en afdelings investeringspolitik, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i overensstemmelse med sammensætningen af et indeks.

Disse krav vil svare til de præciseringer, som findes i Eligible Asset-direktivet. Desuden giver hjemmelen mulighed for, at Finanstilsynet kan fastsætte regler på baggrund af egne og andre tilsynsmyndigheders erfaringer med direktivreglerne.

Til nr. 9, 10 og 11

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ophævelse af § 87, stk. 4, og indsættelse af § 87 a, jf. lovforslagets § 4, nr. 5, henholdsvis nr. 8.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede affattelse af § 123, jf. lovforslagets § 4, nr. 14.

Til nr. 13

I en situation, hvor en forening er gået konkurs, vil staten i nogle tilfælde direkte have stillet midler til rådighed eller mere indirekte fx have stillet en tabsgaranti over for Danmarks Nationalbank. Det bemærkes, at risikoen for en konkurs er størst i relation til hedgeforeninger, da de øvrige foreninger omfattet af loven har formuer, der som hovedregel svarer til balancen. Disse foreninger har dog mulighed for at geare deres investeringer ved hjælp af afledte finansielle instrumenter inden for lovgivningens rammer.

I disse situationer vil der være en meget stor offentlig interesse i at få indsigt i, hvad der er foregået i relation til foreningen. Der må især forventes at være interesse i adgang til oplysninger omkring den regnskabsmæssige udvikling i foreningen og Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen.

Når en forening er under konkurs, gælder først og fremmest konkurslovens regler. Det fremgår blandt andet af konkurslovens § 125, stk. 2, at kurator – så snart de fornødne oplysninger er tilvejebragt, og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt – er forpligtet til at sende en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til skifteretten og til fordringshaverne.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at kurators redegørelse skal indeholde oplysning om de vigtigste regnskabstal for den periode, der er forløbet siden det senest udarbejdede regnskab, samt forklaring på væsentlige afvigelser mellem dette og boets status.

Efter konkurslovens § 110, stk. 1, skal kurator ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator skal fremme boets behandling mest muligt og